

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie : .

Przewodniczący : Joanna Gibas - Kobierecka

Lidia Grzechowiak

Grażyna Gliniewicz

Protokolant: Dominika Wesołowska

Po przeprowadzeniu w dniu 8 lutego 2016 r. w Gdańsku rozprawy, w sprawie [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE] Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców
Prawnych w Gdańsku

Na podstawie art. 437 § 2 i art. 17 § 1 pkt 1 kpk w związku z art. 66 ust. 3 i
74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 233)

postanawia

1. Utrzymać w mocy ostrzeżenie Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku z dnia 23.09.2015 r.
2. kosztami postępowania obciążyć OIRP w Gdańsku

Członkowie:

Przewodniczący:

[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]

UZASADNIENIE

Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 lipca 2014 roku do OIRP w Gdańsku wpłynął wniosek radcy prawnego [REDAKTOWANE] o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [REDAKTOWANE], w którym wnoszący skargę zarzucił radcy prawnemu naruszenie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego a to art. 27 ust. 7, art. 27 ust. 3 i 6.

Do powyższych naruszeń zdaniem wnioskodawcy doszło poprzez treści zawarte w pismach z dnia 11 lipca 2014 oraz 14 lipca 2014 roku w których to radca prawny [REDAKTOWANE] powołał się na nieznaną wnioskodawcy treść uzasadnienia wyroków sądów karnych dotyczących innej osoby orzeka o współodpowiedzialności radcy prawnego [REDAKTOWANE] i wzywa go do zapłaty kwoty 590.150,97 zł oraz 101.594,08 zł.

W odpowiedzi na wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego radca prawny [REDAKTOWANE] przyznał, iż skierował do wnioskodawcy wezwania do zapłaty na w/w kwoty oraz załączył udzielone mu pełnomocnictwa przez mocodawców na których rzecz działał.

Radca prawny stwierdził, iż w treści wezwań zamieścił zgłoszone roszczenie oraz jego podstawę prawną.

W związku z tym, iż przedmiotowa skarga została złożona przez radcę prawnego na drugiego radcę prawnego sprawa została skierowana do mediacji przez OIRP w Gdańsku w trybie art. 40 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2014 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku wszczęła dochodzenie w sprawie.

W toku dochodzenia przesłuchany w charakterze świadka [REDAKTOWANE] podtrzymał swój wniosek oraz uzupełnił, iż działania radcy prawnego [REDAKTOWANE] były bardzo naganne albowiem ten poprzez groźbę oraz wprowadzenie w błąd co do okoliczności prawnych nieznanych mu orzeczeń sądowych chciał uzyskać od niego nienależne świadczenia pieniężne. nadto zeznała iż był słuchany w Prokuraturze ale jedynie jako świadek.

Radca prawny [REDAKTOWANE] zeznał, że wyroki sądów karnych wskazują, że radca prawny (X) został skazany z art. 586 ksh i 300 § 1 i 3 kk. W ocenie jego mocodawców za delikt ten odpowiada wspólnie ze skazanym radca prawnym (X) [REDAKTOWANE], jako osoba pomocna w dokonaniu deliktu oraz korzystająca z wyrządzonej szkody.

Jednocześnie [REDAKTOWANE] oświadczył, iż nie jest mu znany żaden wyrok skazujący radcę prawnego [REDAKTOWANE] oraz żaden wyrok cywilny orzekający o jego odpowiedzialności cywilnej.

Postanowieniem z dnia 8 maja 2015 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzyła dochodzenie z uwagi na brak wystarczających przesłanek przemawiających za skierowaniem wniosku do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i skierowała wniosek o udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego z uwagi na zakwalifikowanie przewinienie jakiego dopuścił się radca prawny [REDAKTOWANE] jako przewinienia mniejszej wagi.

Dziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku udzielił w dniu 23 września 2015 roku ostrzeżenia dziekańskiego.

Dziekan podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, że radca prawny [REDAKTOWANE] w pismach z dnia 11 lipca 2014 roku i 14 lipca 2014 roku skierowanych do radcy prawnego [REDAKTOWANE] użył sformułowań, które należało poddać ocenie w kontekście art. 11 ustawy o radcach prawnych oraz art. 27 ust 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zdaniem dziekana OIRP nie było potrzeby zamieszczania w pismach z dnia 11 i 14 lipca 2014 roku

sformułowań sugerujących, iż radca prawny [REDACTED] [REDACTED] udzielił pomocy w popełnieniu przestępstwa i korzystał z tego przestępstwa. Zdaniem Dziekana radca prawny dopuścił się zawinionego naruszenia przepisów i zasad określonych w art. 11 ustawy o radcach prawnych oraz w art. 27 ust 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W dniu 1 października 2015 roku radca prawny [REDACTED] [REDACTED] odwołał się od ostrzeżenia Dziekańskiego podnosząc między innymi iż jako radca prawny sporządzał pisma w imieniu swoich mocodawców a nie reprezentował własnych interesów ani poglądów.

Zdaniem wnoszącego odwołanie gwarancje określone w art. 11 ust.1 ustawy o radcach prawnych mają za zadanie chronić swobodę i rzetelność wykonywania zawodu radcy prawnego.

Zdaniem [REDACTED] [REDACTED] kierując pisma do [REDACTED] [REDACTED] nie naruszył on granicy rzeczowej potrzeby wynikającej z charakteru roszczeń opisanych w pismach. Zaznaczył jednocześnie iż w obu pismach zachował umiar i powściągliwość.

Nadto wnoszący odwołanie podniósł, iż w zaskarżonym orzeczeniu brak jest jakiegokolwiek informacji na temat tego, jakie przepisy prawa naruszył formułując pisma z dnia 11 i 14 lipca 2014 roku.

Ponownie podniósł, iż oba pisma stanowiły wezwanie do zapłaty wystosowane w imieniu jego mocodawców

Stwierdził ponadto, iż nałożenie na niego kary dyscyplinarnej za treść wezwań do zapłaty skierowanych do innego radcy prawnego ogranicza jego wolność wypowiedzi jako zawodowego pełnomocnika

Po rozpoznaniu na rozprawie odwołania radcy prawnego [REDACTED] [REDACTED] Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowił utrzymać w mocy ostrzeżenie udzielone przez Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku.

Należy zaznaczyć, iż ostrzeżenie dziekańskie nie jest karą dyscyplinarną. Kary dyscyplinarne – ich rodzaje zostały takslatywnie wymienione w art. 65.1 ustawy o radcach prawnych. Ostrzeżenie dziekańskie jest jedynie środkiem dyscyplinującym radcę prawnego.

Sąd Dyscyplinarny nie podzielił zarzutów wnoszącego odwołanie albowiem nie znalazły one odzwierciedlenia w materiale dowodowym niniejszej sprawy.

W szczególności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż radca prawny [REDACTED] [REDACTED] w treści pism z dnia 11 i 14 lipca 2014 roku stanowiących wezwania do zapłaty kierowane do radcy prawnego [REDACTED] [REDACTED] użył sformułowań przekraczających granice określone w art. 11 ustawy o radcach prawnych oraz w art. 27 ust 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Bezspornie radca prawny [REDACTED] [REDACTED] nie został skazany a tym samym uznany winnym w żadnym wyroku karnym. Tym samym wskazanie w treści obu pism jakoby radca prawny był współodpowiedzialny za szkodę spowodowaną działaniami osoby skazanej wyrokiem karnym nie było uprawnione. Radca prawny niezasadnie zasłania się opinią mocodawców, których reprezentuje. Radca prawny podpisując treść pisma winien sam ocenić czy jego treść nie przekroczy granic określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą.

W ocenie Sądu radca prawny [REDACTED] [REDACTED] naruszył granice określona w art. 11 ustawy o radcach prawnych oraz art. 27 ust 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego a tym samym udzielone mu ostrzeżenie dziekańskie jest w pełni zasadne.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji

Orzeczenie jest ostateczne i nie przysługuje od niego żaden środek zaskarżenia.

